ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଚଉତ୍ରିଶ

ଦାନିଏଲଙ୍କର ଉନ୍ମୋଚନ: ପୃଥିବୀର ଇତିହାସ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2023-12-29

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରହ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ ପଶୁର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା (ପୃଥିବୀ ପଶୁ) 1798 ମସିହାରେ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପାପତନ୍ତ୍ର (ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରହ ଅଧ୍ୟାୟର ସମୁଦ୍ର ପଶୁ) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୃତ ଘାତକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଏବଂ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ତାହାର ଶାସନର ସମାପ୍ତି ଘଟିଲା।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସ। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶେଷରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନମୂଳକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନର ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଶେଷକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନମୂଳକ ବିଚାରର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନର ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

ପ୍ରତ୍ୟେକ "ଶେଷ ସମୟରେ" ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଅଂଶର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସରେ, 1798 ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାତ, ଆଠ ଓ ନଅ ଅଧ୍ୟାୟର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶେଷ ଇତିହାସରେ, 1989 ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦଶ, ଏଗାର ଓ ବାର ଅଧ୍ୟାୟର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବିତ ପିଢ଼ି ଉପରେ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଣାଯାଏ।

> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ମାର୍ଗକୁ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୋହରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

ତିନି-ପଦୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି ସେହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଗଠନ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହାକୁ "ସତ୍ୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯାହା ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ସଂଯୋଗ କରି ଗଠିତ ହୋଇଛି। ସେହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ଧାରଣ ମଧ୍ୟ କରେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ ସେହି ଶବ୍ଦ ଉପରେ ଗଠିତ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ତିନି-ପଦୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ତାହାଉପରେ ଗଠିତ ଅଟେ। ସେହି ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେନାହିଁ, ବରଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିନି ସତ୍ୟ, ଏବଂ ଯିନି ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ଅନୁସନ୍ଧ ାନମୂଳକ ବିଚାରର ନିକଟାଗମନର ସତର୍କବାଣୀ ପହଞ୍ ିଲାବେଳେ, ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଆରମ୍ ିକ ଇତିହାସ ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ଥମ ଦୂତଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ ାୟର ପ୍ର ଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେ ଶରେ ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ର ମ ଅନ୍ତ ର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା ସତ୍ୟ , ଏବଂ ଯାହା ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ର ମୀୟ ପରୀକ୍ଷ ା-ପ୍ର କ୍ର ିୟାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ର ଥମ ଦୂତ ଆସିବା ସମୟରେ ସେହି

ପିଢ଼ୀର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା।

> ତାପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲି; ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ଗୋତ୍ର, ଭାଷା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର ଥିଲା। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6, 7।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ—ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର ନିକଟାଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଚେତନବାଣୀ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳରେ ପହଞ୍ଚିଲା—ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦର ତିନିଜଣ ଦୂତ ସେହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାହିଁ ସତ୍ୟ; ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଦୂତ ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ଷେପୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଥିବା ସମୟରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପିଢ଼ୀ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲି, ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ଗୋଷ୍ଠୀ, ଭାଷା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ଥିଲା। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦିଅ; କାରଣ ତାହାଙ୍କ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳସ୍ରୋତସମୂହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର। ତାହା ପରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଅନୁସରଣ କରି କହିଲେ, ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନ ନଗରୀ; କାରଣ ସେ ନିଜ ବେଶ୍ୟାଚାରର କ୍ରୋଧର ମଦ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ପାନ କରାଇଛି। ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଛ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହସ୍ତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ମଦ୍ୟ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ରୋଷର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକରେ ପୀଡ଼ିତ ହେବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୀଡ଼ାର ଧୂଆଁ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠିବ; ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନରାତି କିଛିମାତ୍ର ବିଶ୍ରାମ ମିଳିବ ନାହିଁ। ଏଠାରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6–12।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକଟି ତିନି ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଠିତ। ସେହି ଗଠନ ଏକପଟେ "ସତ୍ୟ" ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ତିନିଟି ପଦକ୍ରମ, ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ତାହା ସହ ସମାନୁକୂଳ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ତେରର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଐତିହାସିକ ରେଖାରେ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା) ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ସିଙ୍ଗର ଐତିହାସିକ ରେଖାରେ ମଧ୍ୟ (ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ)। 1798 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଇତିହାସ, ସେହି ଏକେଇ ଐତିହାସିକ ଅବଧି ଯାହାରେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହିଛି। ଏହିପରି ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗଠନ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯାହା 1798 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଏପରି କରି, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆଣିଦେଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହି ଦୁଇ ପୁସ୍ତକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା, ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ସମ୍ପର୍କରେ ଯେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିଘଟନା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ସେହିଥିରେ ସାଧିତ ହୁଏ।

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଇତିହାସ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ନିହିତ ପ୍ରମାଣ ବିନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ନୂତନ ନିୟମରେ ଯେପରି ସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛନ୍ତି। ଏକଟି ଆସିବାକୁଥିବା ଜଣେ

> ତ୍ର ାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବକ୍ତ ାମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ର କାରରେ ଆସିଥିବା ଜଣେ ତ୍ର ାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ମୋକ୍ଷ ର ଯୋଜନାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ର କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟ କ। ଏହା ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୟ ଅତୀତରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ମହିମାମୟ ଆଲୋକ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷ ାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱ ଷ୍ଟ ତା ଓ ସୌନ୍ଦ ର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ପ୍ର କାଶ କରେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କ ର ଦିବ୍ୟ ତ୍ୱ ପ୍ର ମାଣ; କିନ୍ତୁ ସେ ଜଗତର ଉଦ୍ଧ ାରକ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ର ମାଣ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ନିୟମର ଇତିହାସ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ମିଳେ। ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧ ାନ କର; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଚିରଜୀବନ ପାଇବ ବୋଲି ଭାବୁଛ, ଏବଂ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି।' ସେ ସମୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ବ୍ୟ ତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥିତ ନଥିଲା; ଏହିପରି ସ୍ଥିତିରେ ତ୍ର ାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞ ା ସ୍ୱ ଷ୍ଟ ।" Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

"ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଇତିହାସ" ମନୁଷ୍ୟଜାତି ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସାରାଂଶ କରେ, ଏବଂ ସେହି ତିନି ପଦକ୍ଷେପର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି, ଏବଂ ସେହି ତିନି ପଦକ୍ଷେପହିଁ "ସତ୍ୟ"। ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତି, ଏବଂ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା; ଏବଂ ଶବ୍ଦଟି ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷରରେ ଗଠିତ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଏକେଇ କଥାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; କାରଣ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ, ଯୀଶୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ, ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସତ୍ୟ, କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତିନି ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପଦକ୍ଷେପ ଉଭୟେ "ଜୀବନ", କାରଣ "ଜୀବନ" ଓ "ପୁନରୁତ୍ଥାନ" ଉଭୟେ "ଜୀବନ"। ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅକ୍ଷରଟି ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶୟତାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଆଦମଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ସତ୍ୟର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି "ସତ୍ୟ," ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଯିଏ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱଶୀଳ ହେବା ପାଇଁ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରଖନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ଲେଖିଥିଲେ, "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଇତିହାସ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ସଂରକ୍ଷିତ ପ୍ରମାଣ ବିନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ, ନୂତନ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ସେତେଇ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଟନ୍ତି," ସେ ଯେମାନେ ଦେଖିବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ (ଯାହାମାନେ ମଧ୍ୟ "ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ" ଭାବରେ ସେହି ଏକେ ତିନିଟି ପଦକ୍ଷେପ ଉପରେ ଗଠିତ), ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ସଂରକ୍ଷିତ ପ୍ରମାଣ ବିନା "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ।"

ସେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏକ "ଆସିବାକୁ ଥିବା" ବାବିଲ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଯେପରି ପୂର୍ବବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲା ସେହି ପ୍ରକାରରେ "ଆସି ସାରିଥିବା" ଏକ ବାବିଲ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ। ତଦୁପରି, ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକକୁ "ଯଥାର୍ଥରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପାଇଁ", ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ", କାରଣ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ ଆସୁଥିବା "ସେହି ମହିମାମୟ ଆଲୋକ" ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକର "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ" "ସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ" ପ୍ରକାଶ କରେ।

ତାଙ୍କ ର କଥାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରିଭାବେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇପାରେ ଯେ, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ "ଯୀଶୁଙ୍କ ର ଅଭ ୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନ" "ତାଙ୍କ ର ଦିବ୍ୟ ତ୍ୱ ର ଏକ ପ୍ର ମାଣ; କିନ୍ତୁ ସେ ବିଶ୍ୱ ର ଉଦ୍ଧ ାରକ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ର ମାଣମାନ ମିଳେ," ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କର "ଇତିହାସ ସହ ତୁଳନା" କରାଯାଏ। ତଦୁପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ ଟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ "ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧ ାନ କର; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କ ର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି, ଏବଂ

ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି,'" ସେପରି ଆଜିର ଆତ୍ମିକ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ହେଉଛି ସେଇଠି ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି, ଏବଂ ଯେହି ପ୍ରକାଶନ ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ସମାପ୍ତିର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୁଏ, ସେଠିଏ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ମିଳେ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଏହା "ସତ୍ୟ" ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଉପରେ ଗଠିତ, ଏବଂ ଏହିହେତୁ, ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେ ସମୟର ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ପୁସ୍ତକଟି ସ୍ୱୟଂ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବରେ ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଓ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛି ଯେ ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି।

ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ—ଉଭୟେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷରସ୍ୱରୂପ ତିନି-ପର୍ଯ୍ୟାୟୀ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଯିହୂଦାର ଜୟକରଣ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ବାବିଲୋନ ଏବଂ ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟର ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗୁଆଏ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ ଆତ୍ମିକ ଯିହୂଦା ଦ୍ୱାରା ଜୟିତ ହୁଏ, ଯେପରି ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହୁଏ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବାବିଲୋନ ଏବଂ ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ମାରାତ୍ମକ ଘାଉର ଆରୋଗ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି।

ମାରାତ୍ମକ ଘାଉର ସୁସ୍ଥତାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା "ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ" ଏହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି ପଦର "ଶେଷକାଳ" ୧୭୯୮ ମସିହାକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପୋପତନ୍ତ୍ରକୁ ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘାଉ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାପରେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ କହେ କିପରି ସେହି ମାରାତ୍ମକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୁଏ, ଯେପରି ପୋପତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥମେ ତାହାର ଶତ୍ରୁ, ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାକୁ (ସୋଭିଏତ୍ ୟୁନିଅନ), ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ତାହାର ମିତ୍ର, ଗୌରବମୟ ଦେଶକୁ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା), ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ ତାହାର ଶିକାର, ମିଶରକୁ (ଜାତିସଂଘ) ଜୟ କରେ। ପଞ୍ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ପୋପତନ୍ତ୍ର (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ତାହାର ଅନ୍ତକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ଥାଏ ନାହିଁ। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ମାରାତ୍ମକ ଘାଉର ସୁସ୍ଥତାର କଥା ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ପତନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ଅନ୍ତିମ ଉଦୟ ଓ ପତନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

"ସତ୍ୟ" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଙ୍କ ସଂଯୋଗରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି। ତ୍ରୟୋଦଶ ସଂଖ୍ୟା ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସକୁ ସୂଚାଏ। ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷ ଅଂଶରେ, ପୁସ୍ତକର ସର୍ବପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯେହିଁ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ସେହି ଏକେଇ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ସେହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଦେଖୁଥାଉ, ଯାହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ। ପରେ ଶେଷ ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ସେହି ଏକେଇ ତିନିଟି ପଦକ୍ରମକୁ ଦେଖୁଥାଉ, କାରଣ ଏହା ପୋପତନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଥମ ପତନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୋପତନ୍ତ୍ରର ଶେଷ ପତନ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ବିଦ୍ରୋହ ସଂନିହିତ ଅଛି।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋର ସେହି ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଭୌଗୋଳିକ ଶକ୍ତି, ଯାହାକୁ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ପରାଜିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା), ସେହିଟି ଅଜଗର-ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଯେପରି ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଶକ୍ତିର ଶେଷଟି (ମିଶର) ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ। ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଯେ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ବିଜୟ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ସହିତ, ଯିଏ ନାସ୍ତିକତାର ଅଜଗର-ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ତିନୋଟି ଶକ୍ତିର ଶେଷଟି, ଯାହାକୁ ମିଶର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହିଟି

ଅଜଗର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରମୁଖ ବାଇବେଲୀୟ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ଅଂଶର ଚାଳିଶତମ ପଦ୍ୟରେ "ଦକ୍ଷିଣ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି "ନେଗେବ," ଯାହା କେବେ କେବେ ମିଶର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅନୁବାଦ ହୁଏ। ଏହି ତିନୋଟି ବାଧାରେ ସତ୍ୟର ଚିହ୍ନ ରହିଛି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ବାଧାଟି ହେଉଛି ଶେଷ ବାଧା। ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିବା ଶକ୍ତି ହେଉଛି ମହିମାମୟ ଦେଶ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର)। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଦ୍ରୋହ ଘଟିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତୀକ, ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିଲା ତେରୋଟି ଉପନିବେଶ।

ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସମଗ୍ରରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଏକତ୍ର କରାଯାଇବା ସମୟରେ, ଏହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଏବଂ ସେହି ପିଢ଼ିରେ ଘଟୁଥିବା ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପୁସ୍ତକଟିର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଗଠନର ପ୍ରକାଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା, ଯେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଗଠନର ପ୍ରକାଶନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା, ଯେମାନେ ପଶୁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଅନାବୃତ ହୁଏ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ପ୍ରକାଶରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଗଠନର ମୋହର ଖୋଲାଯିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି।

> ରାଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ସାର୍ବଭୌମ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ଡାନିଏଲଙ୍କୁ, ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଦୂତ ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ କଲେ, ଏବଂ ଆସନ୍ତା ଯୁଗମାନଙ୍କର ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକାଶନ ଦିଆଗଲା। ତାଙ୍କ ନାମଧାରୀ ପୁସ୍ତକର ୭ରୁ ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝି ପାରିନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏହି ଧନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟତା ପାଇଥିଲେ ଯେ "ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ"—ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ—ସେ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ଭାଗ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବେ। ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେସବୁକୁ ବୁଝିବା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା। ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଲେଖାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା, "ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର"; ଏଗୁଡ଼ିକୁ "ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାକୁ ଥିଲା। "ହେ ଡାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ," ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଦୂତ ପୁନର୍ବାର ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ; "କାରଣ ଏହି କଥାମାନ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି.... କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ, ଏବଂ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ।" Daniel 12:4, 9, 13.

> "ଆମେ ଯେପରି ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ସମାପ୍ତି ସମୀପକୁ ପହଞ୍ଚୁଛୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଆମର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦାବି କରେ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଞ୍ଚୁଥିବା ସେହି ସମୟ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କିତ। ସେମାନଙ୍କ ସହ ନୂତନ ନିୟମ ଶାସ୍ତ୍ରର ଶେଷ ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁକ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ। ସାତାନ ଅନେକଙ୍କୁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଛି ଯେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଲେଖନୀ ଓ ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନଙ୍କ ଲେଖନୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିହେବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟୟନ ସହ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ସଂଲଗ୍ନ ରହିବ। 'ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ' (ପଦ 10), ଏହା ସେହି ଦାନିଏଲୀୟ ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଦାସ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରକାଶନ ଦେଇଥିଲେ, ସେଥି ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହେଉଛି, 'ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:3।" Prophets and Kings, 547.

ତାଙ୍କ ଦିନ ଓ ଯୁଗକୁ ଭବିଷ୍ୟ ତ୍ କାଳରେ ସମ୍ବୋଧନ କରି ସିଷ୍ଟ ର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଥିଲେ, “ଯେପରି ଆମେ ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ଅନ୍ତ ିମ ପର୍ଯ୍ୟ ାୟ ସମୀପକୁ ଆସୁଛୁ,” “‘ଜ୍ଞ ାନୀମାନେ ବୁଝିବେ,’ ଯେ ‘ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନେ ଆମର ବିଶେଷ ଧ ାନ ଦାବି କରେ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛୁ ସେହି ସମୟ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।’” “ଆସନ୍ତ ା ଯୁଗମାନଙ୍କ ର ରହସ୍ୟ ସମୂହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନେକ ପ୍ର କାଶନ—ତାଙ୍କ ନାମବାହୀ ପୁସ୍ତ କର ସପ୍ତ ମରୁ ଦ୍ୱ ାଦଶ ଅଧ ାୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ତାଙ୍କ ଅଭୂତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନେ—” “ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମୁଦ୍ର ାମୋଚିତ ହେବ।”

ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା ସେହି ପିଢ଼ୀକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ ଯେଉଁ ପିଢ଼ୀ ଯିହୂଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଥିବା ସମୟରେ ବଞ୍ଚିତ ଥାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଦୂତ “ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ନେଇ ଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ଯିହୂଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାଖୋଲା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ; ତେଣୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାହା ନେଇ ଖାଇବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ଦାନିଏଲଙ୍କ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଥିଲା।

> “ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ସେହି ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କଣ ହେବା ଉଚିତ, ତାହାର ପ୍ରକାଶନ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଲେ।
>
> “ଦାନିଏଲ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କଲେ, ଯାହା ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ରହିଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଆମ ଜଗତରେ ଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅନନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର; କିନ୍ତୁ ‘ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଏବଂ ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ,’ ତଥାପି ‘ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ।’ ଏହା କେତେ ସତ୍ୟ! ପାପ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଘୋଷଣାକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଆମକୁ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗକୁ ନେଇଯାଏ।”
>
> “ଆମର ଭାଇମାନେ କି ଏହା ମନେ ରଖିବେ ଯେ ଆମେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିପଦମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛୁ? ଦାନିଏଲ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପଢ଼। ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ।” Testimonies to Ministers, 115.

ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଗଠନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ପ୍ରକାଶନକୁ, ଯାହା ଏବେ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି, ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେବା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିୟେଲର ପ୍ରଥମ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗଠନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଯାହା ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟବାଦର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ, ପୃଥିବୀୟ ପଶୁ, ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ତେଇଶର ସତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଓ ରିପବ୍ଲିକାନିଜମ୍‌ର ଦୁଇଟି ଶୃଙ୍ଗ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ, ଏବଂ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିୟେଲର ଶେଷ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ପ୍ର ଥମ ଅଧ ାୟ, ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ଅଟେ। ପ୍ର ଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ ାୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଶେଷକାଳରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ଅଟେ। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ ାୟକୁ ଆରମ୍ଭ ଭାବେ ପ୍ର ଥମ ଅଧ ାୟ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପଞ୍ଚ ମ ଓ ଷଷ୍ଠ ଅଧ ାୟକୁ ଶେଷ ଭାବେ ପ୍ର ଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ ାୟ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରିବାକୁ ହେବ। ସପ୍ତ ମ, ଅଷ୍ଟ ମ ଓ ନବମ ଅଧ ାୟରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ଜ୍ଞ ାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସ ଭାବେ ପ୍ର ଥମ ଅଧ ାୟ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ କରିବାକୁ

ହେବ। ଦଶମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱ ାଦଶ ଅଧ ାୟରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ଜ୍ଞ ାନର ବୃଦ୍ଧ ିକୁ ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସ ଭାବେ ପ୍ର ଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ ାୟ ସହିତ ସମନ ୍ୱୟ କରିବାକୁ ହେବ।

ରେଖା ଉପରେ ରେଖା ଅନୁସାରେ, ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ଭୂମିପଶୁର ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରଥମ, ଚତୁର୍ଥ, ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ଭୂମିପଶୁର ଅନ୍ତିମ ଇତିହାସକୁ ମଧ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟମାନ, ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏବଂ ଦଶମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଭୂମିପଶୁର ଉଭୟ ଆରମ୍ଭ ଓ ଅନ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି।

ତାହେଲେ ଭୂମିର ପଶୁର ଆରମ୍ଭକୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ, କାରଣ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଆବରଣ କରିବାକୁ ଥାଏ (ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି)। ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ମଧ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଆବରଣ କରିବାକୁ ଥାନ୍ତି। ଏହିପରି, ଭୂମିର ପଶୁର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏହିପରି, ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଅନ୍ତ ସହିତ ମଧ। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଅନ୍ତ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ପଞ୍ଚମ, ଷଷ୍ଠ, ଦଶମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଯିବାକୁ ହେବ (ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି), ଏହିପରି ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସର ଅନ୍ତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପରେ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ଏକ ଓ ପରେ ତିନିର ଏହି ଗଠନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ସହ ସମାନ। ସେଠାରେ, ଦାନିଏଲରେ ଯେପରି, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକ ପୃଥକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସର ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶ ମଧ ଅଟେ। ଏକେ ସମୟରେ, ଯେପରି ଏହି ପରିଚୟ ତିନି ଓ ଏକର ସଂଯୋଗକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ଓ ଜୋର ଦେଇଥାଏ, ସେହିପରି ଏହା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “ସତ୍ୟ”ର ମଧ ଗଠନ ଅଟେ, ଯାହା କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତିକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏବଂ ପୁଣି ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଉଭୟରେ—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି।

ଯୀଶୁ, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ସେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ମଧ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ, ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ତିନି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକର ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ଆରମ୍ଭ ସଦା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ତେବେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକଟି ସେହି “ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ” ହୋଇଯାଏ, ଯାହା ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି; କାରଣ ଦାନିଏଲଙ୍କ “ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ” ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇପାରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଆମର ଅଧ୍ୟୟନ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ରାଜକୀୟ ଆଜ୍ଞାର ବିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନେ ମଧ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସେମାନେ ମଧ ମରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ ‘ପରାମର୍ଶ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞା ସହିତ’ ଦାନିଏଲ ରାଜଙ୍କ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷକ ସେନାପତି ଆରିଓକଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ‘ରାଜଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଏତେ ତ୍ୱରିତ କାହିଁକି?’ ଆରିଓକ ତାଙ୍କୁ ରାଜଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳତାର କଥା, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବାଧିକ ଭରସା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବାରେ ତାଙ୍କ ବିଫଳତାର କଥା କହିଲେ। ଏହା ଶୁଣି ଦାନିଏଲ, ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ହାତରେ ଧରି, ସାହସ କରି ରାଜସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଦିଆଯାଉ ବୋଲି ବିନୟ କଲେ, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିନତି କରି ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ତାହାର ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପାରନ୍ତି।

“ଏହି ଅନୁରୋଧକୁ ରାଜା ସ୍ୱ ୀକାର କଲେ। ‘ତେବେ ଦାନିଏଲ୍ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ନିଜ ସହଚର ହନନ୍ୟ ।, ମୀଶାଏଲ୍ ଓ ଅଜର୍ୟାଙ୍କ ୁ ଜଣାଇଲେ।’ ସେମାନେ ସମେତେ ଆଲୋକ ଓ ଜ୍ଞ ।ନର ଉତ୍ସ ଠାରୁ ପ୍ର ଜ୍ଞ ।ର ଅନେ ୍ଵଷଣ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ।ସ ଏହି ଚେତନାରେ ଦୃଢ଼ ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେହି ସ୍ଥ ।ନରେ ରଖିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ କର୍ତ୍ତ ବ୍ୟ ର ଆବଶ୍ୟ କତା ପୂରଣ କରୁଥିଲେ। ବିଭ୍ର ।ନ୍ତି ଓ ବିପଦର ସମୟରେ ସେମାନେ ସଦା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ଓ ସୁରକ୍ଷ । ପାଇଁ ଫେରିଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସଦା-ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସାହାଯ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ର ମାଣ ଦେଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତ ମାନ ହୃଦୟର ଅନୁତାପ ସହିତ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ବିଚାରକଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏହି ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟ କତାର ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ୁ ଉଦ୍ଧ ।ର ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ବିନୟପୂର୍ବକ ନିବେଦନ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ନିବେଦନ ବ୍ୟ ର୍ଥ ହୋଇନଥିଲା। ଯେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ସେମାନେ ସମ୍ମ ।ନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱ ର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସମ୍ମ ।ନିତ କଲେ। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମ ।ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ର ।ମ କଲେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ‘ରାତ୍ରି ର ଦର୍ଶନରେ’ ରାଜାଙ୍କ ସ୍ୱ ପ୍ନ ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ପ୍ର କାଶ କରାଗଲା।”

“ଦାନିଏଲଙ୍କର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବା। ସେ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, ‘ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଯୁଗାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟ ହେଉ; କାରଣ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରାକ୍ରମ ତାଙ୍କର: ସେ ସମୟ ଓ ଋତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି: ସେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଅପସାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି: ସେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ଜାଣିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନବୋଧ ଦିଅନ୍ତି: ସେ ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି: ଅନ୍ଧକାରରେ କ’ଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ। ହେ ମୋର ପିତୃଗଣଙ୍କର ଈଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି, ଏବଂ ତୁମର ସ୍ତୁତି କରୁଛି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ପରାକ୍ରମ ଦେଇଛ, ଏବଂ ଆମେ ଯାହା ତୁମ ପାଖରେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ, ଏବେ ତାହା ମୋତେ ଜଣାଇଛ; କାରଣ ଏବେ ତୁମେ ଆମକୁ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟ ଜଣାଇଛ।’” Prophets and Kings, 493, 494.